

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera de recursuri)
11 septembrie 2013

Cauza T-317/10 P

L
împotriva
Parlamentului European

„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Contract pe perioadă nedeterminată — Decizie de concediere — Obligația de motivare — Pierderea încrederii”

Obiectul: Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene [*confidențial*] și prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Decizia: Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene [*confidențial*] în măsura în care acesta a omis să se pronunțe cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea principiului imparțialității, a respins motivul întemeiat pe inexactitatea materială și pe o eroare vădită de apreciere și a stabilit că reclamantul nu solicitase obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată. Respinge în rest recursul. Respinge în rest acțiunea formulată de domnul L în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza [*confidențial*]. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei în recurs.

Sumarul hotărârii

- 1. Recurs — Motive — Inadmisibilitatea unei cereri introductive în primă instanță — Motiv de ordine publică — Examinare din oficiu*
- 2. Procedură jurisdicțională — Cerere de sesizare a instanței — Cerințe de formă — Prezentare clară și precisă a motivelor invocate
(Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice, art. 35)*
- 3. Funcționari — Agenți temporari — Agenți angajați în vederea exercitării unor atribuții pe lângă un grup politic al Parlamentului European — Concediere pentru motive legate de raportul bazat pe încredere reciprocă — Obligația de motivare — Conținut
[Statutul funcționarilor, art. 25 al doilea paragraf; Regimul aplicabil celorlalți agenți, art. 2 lit. (c)]*
- 4. Funcționari — Agenți temporari — Agenți angajați în vederea exercitării unor atribuții pe lângă un grup politic al Parlamentului European — Concediere pentru motive legate de raportul bazat pe încredere reciprocă — Control jurisdicțional — Limite
[Regimul aplicabil celorlalți agenți, art. 2 lit. (c)]*

5. *Recurs — Motive — Insuficiența motivării — Conținutul obligației de motivare (Statutul Curții de Justiție, art. 36)*

6. *Procedură jurisdicțională — Cerere de redeschidere a procedurii orale — Cerere de prezentare în etapa recursului a unor documente noi privind situația de fapt — Respingere (Regulamentul de procedură al Tribunalului, art. 62)*

1. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe, dacă este cazul din oficiu, cu privire la motivul de ordine publică privind admisibilitatea unei cereri introductive în primă instanță, pentru a stabili dacă cererea în cauză îndeplinește sau nu îndeplinește cerințele de claritate și de precizie necesare.

(a se vedea punctul 22)

Trimitere la:

Curte 29 noiembrie 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall și alții/Comisia, C-176/06 P, punctul 18

Tribunal 16 martie 2009, R/Comisia, T-156/08 P, RepFP, p. I-B-1-11 și II-B-1-51, punctul 30 și jurisprudența citată

2. Potrivit articolului 35 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice, o cerere introductivă trebuie, printre altele, să cuprindă o expunere sumară a motivelor invocate. Prin urmare, aceasta trebuie să explice în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea, astfel încât simpla enunțare abstractă a acestuia nu îndeplinește cerințele Statutului Curții de Justiție și ale Regulamentului de procedură al Tribunalului. În plus, această expunere, chiar sumară, trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului Funcției Publice să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. Securitatea juridică și buna administrare a justiției impun, pentru ca o acțiune sau, mai concret, un motiv al unei acțiuni să fie admisibil, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază acesta să rezulte în mod coerent și comprehensibil din chiar textul cererii introductive.

(a se vedea punctul 34)

Trimitere la:

Curte 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia, C-352/98 P, Rec., p. I-5291, punctul 34; Curte 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, Rec., p. I-5425, punctul 426

Tribunal 17 iunie 2003, Seiller/BEI, T-385/00, RecFP, p. I-A-161 și II-801, punctul 40 și jurisprudența citată; Tribunal 19 martie 2010, Bianchi/ETF, T-338/07 P, punctul 59

3. Obligația de motivare în sensul articolului 25 al doilea paragraf din Statutul funcționarilor, care are ca scop să dea destinatarilor actelor posibilitatea de a aprecia dacă decizia este corectă și să servească drept temei al controlului jurisdicțional, se aplică în cazul deciziilor de reziliere a unui contract de agent temporar pe durată nedeterminată reglementat de Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene.

În mod excepțional, este totuși admis faptul că, în anumite condiții, motivarea unui act poate fi completată, fie în faza administrativă, fie după formularea acțiunii. În faza administrativă, se admite că motivarea actului poate fi completată cu contextul cunoscut de reclamant, cu informarea orală și cu reclamația.

În special, în ceea ce privește o concediere justificată prin pierderea încrederii reciproce dintre un agent temporar și un grup politic al Parlamentului European pe lângă care acesta este afectat, dacă un agent temporar repartizat pe lângă deputați neafiliați are un interes să se asigure că raportul de

încredere care nu mai există este într-adevăr cel care îl leagă de responsabilul său administrativ direct, în cazul unui agent afectat pe lângă un alt grup politic clasic decât cel al deputaților neafiliați, caracterizat printr-o convingere politică prezumată comună, atunci când nu mai există raportul de încredere, acesta nu mai există cu grupul în totalitatea sa, iar problema identificării persoanelor care și-au pierdut încrederea nu mai este relevantă.

(a se vedea punctele 60, 61 și 64)

Trimitere la:

Curte 28 februarie 2008, Neirinck/Comisia, C-17/07 P, punctele 50-52

Tribunal 8 decembrie 2005, Reynolds/Parlamentul, T-237/00, RecFP, p. I-A-385 și II-1731, punctul 96; Tribunal 17 octombrie 2006, Bonnet/Curtea de Justiție, T-406/04, RecFP, p. I-A-2-213 și II-A-2-1097, punctul 52; Tribunal 8 septembrie 2009, ETF/Landgren, T-404/06, Rep., p. II-2841, punctele 143-171 și 179; Tribunal 7 iulie 2011, Longinidis/Cedefop, T-283/08 P, punctul 68; Tribunal 24 octombrie 2011, P/Parlamentul, T-213/10 P, punctul 35

4. Existența unui raport bazat pe încredere nu se întemeiază pe elemente obiective și, prin natura sa, nu poate face obiectul unui control jurisdicțional, instanța Uniunii nefiind în măsură să înlocuiască aprecierea autorității abilitate să încheie contractele de muncă cu propria apreciere. În această privință, trebuie subliniat că, în domeniul politic, pierderea încrederii este o noțiune largă.

Totuși, în cazul în care o instituție care decide rezilierea unui contract de agent temporar se referă în special la fapte materiale precise aflate la originea deciziei de concediere ca urmare a pierderii încrederii, instanța este obligată să verifice veridicitatea acestor fapte materiale. În măsura în care o instituție detaliază motivele aflate la originea pierderii încrederii făcând trimitere la fapte materiale precise, instanța trebuie să verifice dacă aceste motive se întemeiază pe fapte exacte din punct de vedere material. Procedând astfel, instanța nu înlocuiește cu propria apreciere aprecierea autorității competente, potrivit căreia pierderea încrederii este confirmată, ci se limitează să verifice dacă faptele aflate la originea deciziei și detaliate de instituție sunt exacte din punct de vedere material.

(a se vedea punctele 68-70)

Trimitere la:

Tribunal 14 iulie 1997, B/Parlamentul, T-123/95, RecFP, p. I-A-245 și II-697, punctul 73

5. Motivul întemeiat pe faptul că Tribunalul Funcției Publice nu a răspuns la un motiv invocat în primă instanță echivalează, în esență, cu invocarea unei încălcări a obligației de motivare care decurge din articolul 36 din Statutul Curții de Justiție, aplicabil Tribunalului Funcției Publice în temeiul articolului 7 alineatul (1) din anexa I la același statut.

(a se vedea punctul 94)

Trimitere la:

Curte 20 mai 2010, Gogos/Comisia, C-583/08 P, Rep., p. I-4469 și jurisprudența citată

6. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 110 și 111)